

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 78.

Syvende Sæssion.

30te Møde.

Onsdagen den 16de Januar.

(Fortsat.)

Monrad (forts.): Naar vi t. Ex. skulle anslaae Toldindtægterne, saa er det vistnok temmelig løst, at vi kunne gjøre det; de kunne anslaaes under den Forudsætning, at der enten bliver den samme Indførsel af Gjenstande, som i tidligere Aar, eller at Indførselen vil være enten større eller mindre, men paa hvad Maade man end bærer sig ad, saa bliver Overflaget dog altid meget løst. Det Samme er Tilfældet, naar man skal anslaae enten Stempelintraderne eller de Indtægter, der hidrøre fra Arveafgifterne og saa fremdeles, det er Altsammen Noget, som man ikke saaledes kan fastsætte aldeles bestemt; man afgiver kun et mere eller mindre velbegrundet Skøn over den Gjenstand, hvorom der er Tale. Paa samme Maade forholder det sig ogsaa med ikke saa betydelige Udgiftsposter, som ere passerede igjennem Rigsdagen. Naar det skal anslaaes, hvormeget der vil medgaae til Militairtaterne, da beroer det for en stor Deel paa Priserne paa Halm, Rug, Kjøf og saa fremdeles; hvad Priserne paa disse Ting ville blive i Aarets Løb, kan man ikke sige med nogen Sikkerhed eller Bestemthed, man fastsætter dem kun efter et Skøn. Ganske det samme er Tilfældet ved den her omtalte Post, nemlig at man maa fastsætte den efter et Skøn. Hvorfor man nu med Hensyn til denne Post skulde afvige fra, hvad man følger med Hensyn til alle andre Poster i Finantsloven, hvor man eiheller kan bestemme Summen aldeles bestemt, det veed jeg virkelig ikke. Det glæder mig nu i den Henseende at

have Ministeriet paa Fleertallets Side; thi det har jo med Hensyn til denne Post heller ikke ladet det beroe blot ved Ord, det har ogsaa taget Talsførrelser, idet det har anslaaet Summen til 2,400,000 Rd. Med Hensyn til Hovedgrundsætningen, at Overflaget skal udtrykkes i en bestemt Talsførrelse, er der altsaa Enighed imellem Ministeriet og Udvalgets Fleertal. Jeg maa tilstaae, at jeg heller ikke kan finde, at der skulde være noget Urigtigt i den sidste Deel af Udvalgets Fleertals Forslag. Hvorledes er det — og her maa jeg ubede mig Thingets Opmærksomhed —, vi sædvanlig gaae frem med Hensyn til Budgettet? Naar vi skulle anslaae Udgifternes Størrelse, saa holde vi os, forsaavidt vi ere istand dertil, til de bestaaende Love om finantsielle Gjenstande; vi holde os saaledes t. Ex. til de bestaaende Love om Gager, indtil der skeer Forandringer i selve Gagelovene. Naar der altsaa i Løbet af en Sæssion forelægges os en Lønningslov, saa tage vi dog ikke derfor strax i Budgettet Hensyn til denne Lønningslov, fordi det vilde forqvæle den hele Stilling, saaledes at gjøre den ene Lov afhængig af den anden; men vi optage det i Budgettet, som er et Udtryk af den bestaaende Lov, idet det er en Selvfølge, at naar der ved en særegen Lov gjøres Forandringer deri, saa udøver det sin Indflydelse paa Budgettet. Forelægges der t. Ex., medens vi behandle Finantsloven, en Lov om Gagerne for Lærerne ved de lærde Skoler, saa optage vi dog kun i Budgettet de Gager, som vilde tilkomme disse Embedsmænd efter de ældre Bestemmelser, og først naar den nye Gagelov har faaet Lovskraft, udøver den sin Indflydelse paa Budgettet. Lad os nu anvende dette paa det fore-